

[Elisabeth Bruun Olesen]

Der er blevet talt meget om substitution, og selvfølgelig skal paragraffen bruges, og selvfølgelig skal man arbejde for, at paragraffen bruges optimalt, og at det bliver kontrolleret, at paragraffen bruges optimalt, men den kan jo først bruges, når der er noget at substituere med. På det punkt mener vi at den radikale dagsorden er mangelfuld, for den indeholder ikke det samme pres som den socialdemokratiske gennem en tidsfrist, der præciserer, hvor lang tid noget er tilladt. Den tidsfrist angiver så det tidsrum, som fabrikanterne kan bruge til at opfylde de betingelser, der bliver stillet.

Så vidt jeg husker substitutionsparagraffen, handler den også om, at man skal afveje sikkerhed og sundhed på den ene side og økonomien på den anden side, så den er ikke helt så klar. Men det primære i det, jeg siger her, er, at der skal være noget at substituere med, og det skal virksomhederne selvfølgelig presses til at udvikle.

Det er derfor, Socialdemokratiets dagsorden er den, vi vil støtte. Vi vil undlade at stemme til den radikale i erkendelse af, at der er mange rigtige ting i den. Vi synes skam også, at den borgerlige regering ved fremlæggelsen af regeringens handlingsplan, presset af det flertal, der var herinde for handlingsplanen – for det var jo ikke noget, den borgerlige regering kom med, men Socialdemokratiet og tidligere VS – har gjort store fremskridt. Det har taget mange år, men det er sket nu. Det kunne jeg da aldrig drømme om at benægte, og det er for så vidt heller ikke det, vi har diskuteret i dag. Det, vi har diskuteret i dag, var, om der skulle ske endnu større fremskridt end dem, der allerede er sket.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det var blot en enkelt korrektion vedrørende substitutionsparagraffen.

Det er, som jeg læser paragraffen, ikke rigtigt, at man skal afveje teknik over for økonomi. Det står udtrykkeligt i paragraffen, at hvis man kan substituere – og det vil sige, hvis man kan teknisk substituere – så skal man substituere, og det er også det, der ligger i dagsordenen: teknisk set muligt, det tidligst mulige tidspunkt, teknisk set.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Man må ellers nok konstatere, at hr. Kaj Poulsen var røget helt ud i undvigebanen, da han kom med sin replik her i anden runde. For overhovedet at have noget at replicere var hr. Kaj Poulsen nødt til at fejlцитere mig.

Jeg havde nemlig ikke påstået i første runde, at alle eksperter havde været fuldkomne enige om alt. Nej, det, jeg havde påpeget blandt de mange hovsaskift i Socialdemokratiets politik, var i al sin enkelhed, at Socialdemokraterne den 28. januar i år ifølge en dagsorden ville drøfte tingene med arbejdsmarkedets parter, ville køre efter de regler, der er lagt op til i den arbejdsmiljølov, som Socialdemokratiet har været med til at vedtage. Men i dag er det ligegyldigt med arbejdsmarkedets parter. Nu springer hr. Kaj Poulsen let og elegant over det.

Desuden sagde jeg, at der var forhandlet igen og igen med arbejdsmarkedets parter, men jeg sagde ikke, at der var opnået fuldstændig enighed. Men også i den del af replikken fik vi en god understregning af hr. Kaj Poulsens tilfældige arbejds metode. For i dag står hr. Kaj Poulsen så med et referat, som hr. Kaj Poulsen tilfældigvis har fået fingre i. Men det referat er altså, hr. Kaj Poulsen, referatet fra et indledende møde i Arbejdsmiljørådet; det er ikke referatet af det endelige møde i Arbejdsmiljørådet.

Ved det endelige møde i Arbejdsmiljørådet var det eneste punkt, der var uenighed om, § 42, stk. 1, som drejer sig om velfærdsforanstaltningerne, altså baderum og omklædningsrum, i forbindelse med nedrivning af hårde asbestcementprodukter. Det var det eneste punkt, hvor man i den sidste del af Arbejdsmiljørådets forhandlinger var uenige, ellers var LO og DA i Arbejdsmiljørådet enige; men på grund af uenigheden på dette punkt tog LO generelt afstand fra bekendtgørelsen ved det sidste møde.

Men for et øjeblik siden stod hr. Kaj Poulsen og ville have Folketinget til at træffe beslutning baseret på et referat, som han tilfældigvis havde fået fra et tidligere møde. Det illustrerer ganske godt, hvorfor Folketinget ikke bør følge hr. Kaj Poulsens arbejds metode.

Hr. Kaj Poulsen startede sit indlæg med at sige, at han var enig med hr. Svend Auken, men man må ellers nok have lov at sige, at i